

fer og Forbrugerombudsmanden udgør de juridiske sagsbehandlere ca. 6 årsværk af de 14 årsværk.

I dag afsluttes på årsbasis 1600-1700 sager efter markedsføringsloven, heraf ca. 120 sager vedrørende forhåndsudtalelser.

I de seneste år har der i alt været behandlet et par hundrede straffesager samt omkring 10 meget omfattende civile sager, hvor der i nogle sager er sket inddragelse af Kammeradvokaten.

Lovforslaget vil kræve øget administration som følge af udvidelse af antallet af forbud, Forbrugerombudsmandens muligheder for at føre erstatningsretssager samt det forhold, at flere retssager forventes ført ved Sø- og Handelsretten i stedet for ved de lokale underretter.

Den øgede administration skønnes at ville medføre et øget personaleforbrug på 2 årsværk (Ø) på årsbasis svarende til 0,6 mio. kr. lønsum. Hertil kommer øvrige driftsudgifter i størrelsesordenen 1,2 mio. kr., til ekstern bistand ved førelse af retssager. Midlerne tilvejebringes ved omprioritering inden for Industri- og samordningsministeriets budget.

Omkostningerne i forbindelse med afgivelse af forhåndsbesked (§ 18) vil kunne opkræves hos rekvirenten. Aktiviteten henlægges til Forbrugerstyrelsens indtægtsdækkede virksomhed. Gebyret for indhentelse af forhåndsbeskeder fastsættes efter reglerne i Finansministeriets budgetvejledning 1992, pkt. 21.32.2.

Lovforslaget skønnes ikke at få væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser. Et givet påbud om genoprettelse af den forud for den ulovlige handling gældende tilstand (§ 13), vil, afhængigt af forholdets karakter og omfang medføre omkostninger for den virksomhed, som har handlet i strid med loven. Tilsvarende konsekvenser vil kunne konstateres for overtrædelser, der medfører skærpede bøder (§ 22). Gebyrer for modtagelse af forhåndsbesked (§ 18) vil have meget begrænsede erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsens stk. 1 svarer til den gældende lovs § 1. Der er ikke tilsigtet ændringer, og bestemmelsen skal forstås som hidtil. Den reflekterer lovens overordnede formål, som er at sikre, at erhvervsvirksomhed drives tilbørligt og rimeligt under hensyn til såvel konkurrenter og andre erhvervsdrivende som forbrugerne og almene samfundsinteresser. Den danner samtidig grundlag for løbende normdannelse og videreudvikling ud fra en afbalanceret afvejning af

hensynet til erhvervslivet, forbrugerne og almene samfundsinteresser.

Hvad beskyttelsen af forbrugerne og hensynet til almene samfundsinteresser angår, skal bestemmelsen ses i sammenhæng med bestemmelserne om Forbrugerombudsmanden, forhandlingsprincippet, retningslinier samt muligheden for domstolsprøvelse.

Generalklausulen kan som hidtil benyttes til indgreb mod enhver erhvervsmæssig handling, som ud fra hensynet til forbrugerne, konkurrenterne eller samfundet anses for at være uønskværdig.

Handlinger, som ikke har et salgsfremmende formål, vil dog også kunne være i strid med bestemmelsen. Dette kan være tilfældet for handlinger, herunder reklamekampagner, som strider imod de fremherskende normer for etisk adfærd og for fremgangsmåder eller urimelige kontraktvilkår, hvor den erhvervsdrivende ensidigt forrykker balancen i forholdet mellem den erhvervsdrivende og forbrugeren. Bestemmelsen skal også fortsat kunne anvendes til beskyttelse af den personlige integritet, privatlivets fred, efterligning, snyltning eller anden udnyttelse af andres indsats osv.

Generalklausulen skal endvidere fortsat være et supplement i forhold til specialbestemmelserne i markedsføringsloven, således at handlinger, der ligger på kanten af - eller falder uden for - specialreglernes typeområde, ofte vil kunne være stridende mod generalklausulen.

Direktivet om urimelige kontraktvilkår, som skal være implementeret i dansk ret senest den 31. december 1994, nødvendiggør mere specifikke ufravigelige regler om forbrugeraftaler i aftaleloven. I direktivets artikel 8 bestemmes det, at medlemsstaterne inden for det område, der omfattes af direktivet, kan vedtage eller bevare strengere bestemmelser for at sikre en mere omfattende beskyttelse af forbrugerne. Direktivets bestemmelser og den til direktivet hørende, ikke udtømmende liste over kontraktvilkår, som kan anses for urimelige, ligger væsentligt under det beskyttelsesniveau, som den gældende danske markedsføringslov giver danske forbrugere. Det er ikke hensigten at sænke det danske beskyttelsesniveau eller i fremtiden at hindre en dynamisk anvendelse af markedsføringslovens generalklausul. Hverken direktivets bestemmelser eller vilkårene i listen herunder undtagelsesbestemmelserne - kan således anvendes ved fastlæggelse af niveauet for, hvilke aftalevilkår, der anses for at være i strid med markedsføringslovens § 1. Afgørelse af, om et kontraktvilkår er urimeligt, vil således skulle foretages som hidtil, herunder på grundlag af deklatoriske regler, som generelt er udtryk for, hvad samfundet i almindelighed anser for at repræsentere et afbalanceret kon-